

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2005-740-0019
Dok.: KHE40170

Besvarelse af spørgsmål nr. 18 af 7. juni 2005 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Sagsomkostninger, retshjælp og fri proces) (L 132).

Spørgsmål nr. 18:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 7. juni 2005 fra Hans Engberg, jf. L 132 – bilag 26”

Svar:

Henvendelsen af 27. maj 2005 fra Hans Engberg til Retsudvalget vedrører – ligesom Hans Engbergs henvendelser af 10. april og 18. og 27. maj 2005, som Justitsministeriet tidligere har kommenteret over for Retsudvalget, jf. besvarelsen af spørgsmål nr. 6, 12 og 15 vedrørende lovforslaget – spørgsmålet om omkostninger i inkassosager, dvs. sager, hvor sagsøgte/skyldneren ikke gør indsigelse mod sagsøgerens/fordringshaverens krav.

Hans Engberg har i henvendelsen af 6. juni 2005 efterspurgt en præcisering af Justitsministeriets tidligere besvarelser på navnlig to punkter: Tilfælde, hvor der ”slet ikke har været en udenretlig inddrivelse”, og tilfælde, hvor der i forbindelse med en udenretslig inddrivelse ikke har været ”rigtigt varslet”.

Justitsministeriet kan i den forbindelse henvise til besvarelsen af spørgsmål nr. 6 vedrørende lovforslaget, hvor det bl.a. er anført, at i tilfælde, hvor sagen på fordringshaverens vegne indbringes for domstolene af en advokat, vil ordningen være, at fordringshaveren af retten tilkendes omkostninger efter standardiserede takster, der bygger på sagens værdi, jf. pkt. 2.1.5 og 2.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Disse takster, der gælder for alle inkassosager, er udformet således, at de beløbsmæssigt også dækker fordringshaverens udgifter til eventuelle forudgående udenretslige inddrivelseskridt, som advokaten måtte have foretaget. Med henblik på at gøre ordningen enkel at administrere sondres der således ikke mellem, om fordringshaveren i den konkrete sag har eller ikke har haft

udgifter til, at advokaten har foretaget udenretslige inddrivelseskridt forud for indbringelsen for retten.

Den ordning, der lægges op til med lovforslaget - med faste takster for, hvilke omkostninger fordringshaveren kan få tilkendt efter retsplejelovens regler i forbindelse med en inkassosag - omfatter således også tilfælde, hvor der ikke har været foretaget udenretslig inddrivelse, eller hvor der i forbindelse med udenretslig inddrivelse ikke (efter reglerne i renteloven/omkostningsbekendtgørelsen) har været ”rigtigt varslet”.

Justitsministeriet bemærker i den forbindelse, at skyldneren, før en inkassosag med bistand af advokat indbringes for domstolene, som udgangspunkt skal have modtaget en særlig påkravsskrivelse, jf. inkassolovens §§ 10 og 11. Har skyldneren ikke før indbringelsen af inkassosagen for domstolene modtaget en sådan påkravsskrivelse, kan fordringshaveren helt eller delvis miste retten til at få dækket sine omkostninger i forbindelse med inkassosagen, herunder omkostninger, der tilkendes efter retsplejelovens regler. Dette betyder, at for at fordringshaveren kan få tilkendt omkostninger efter retsplejeloven med de takster, der lægges op til med lovforslaget, skal skyldneren som udgangspunkt før indbringelsen for domstolene have modtaget en påkravsskrivelse efter inkassoloven. Det betyder, at skyldneren – uafhængigt af reglerne i renteloven/omkostningsbekendtgørelsen – som udgangspunkt vil have modtaget et varsel efter reglerne i inkassoloven, inden sagen i givet fald indbringes for domstolene.

Som anført i Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 15 vedrørende lovforslaget, er den ordning for fastsættelse af omkostninger i inkassosager, der lægges op til med lovforslaget, efter Justitsministeriets opfattelse udtryk for en rimelig afvejning af hensynet til fordringshaverne over for hensynet til skyldnerne, herunder hensynet til, at ordningen bør være nem og hensigtsmæssig at administrere.